

از تعطیل دانشگاهها قبل از همه ویش از همه فرزندان طبقات و اقشار کم درآمد می بینند

مسئله انقلاب فرهنگی، که اصولاً از نخستین ایام پس از پیروزی انقلاب مطرح بوده، در ماههای اخیر وحدت و شدت خاصی کسب کرده، و در ارتباط با آن مسئله تعطیل دانشگاهها مطرح گردیده است.

قبل از اینکه وارد موضوع مورد نظر، یعنی بحث در اطراف اجرای صحیح انقلاب فرهنگی بشویم، لازم میدانیم بار دیگر موافقت خود را با لزوم انقلاب فرهنگی و ضرورت پاکسازی فرهنگ مبین خود از کلیه فسادها و پلیدیهای غربزدگی و وابستگی و طاغوتی اعلام کنیم. هیچ انقلابی بدون ایجاد انقلاب در فرهنگ جامعه نمی تواند زنده بماند و به پیروزی نهای برسد. فرهنگ و اصول آموزشی، که از رژیم منور سابق برای ما یار مانده، یک فرهنگ و آموزش طبقاتی است، که به موقع خود برای در بند کشیدن جسم و روح مردم ایران و موجودیت کشور، ایجاد و برخلق ما تحمیل گردیده است. ما باید این فرهنگ و آموزش فاسد را زیر و زبر سازیم و بر اساس اصول و استقلال آزادی و خدمت به کوخستنیان و رهائی جامعه از چنگال کاخ پستیان، فرهنگ نو و آموزش نو بوجود بیاوریم.

اما این تغییر حیاتی و ضروری را چگونه باید انجام داد، تا عملاً بسود ضدانقلاب منجر نشود و از لیت خیر نقض غرض حاصل نگردد؟

در این مقال کوتاه امکان بحث دربارۀ همه جوانب مطرح وجود ندارد. همچنین برای توضیح این بنیادی دزدیرتای جامعه، یعنی مناسبات اجتماعی - اقتصادی و از سرمایه داران وابسته و زمین داران بزرگ و کلیه اقشار و طبقات طاغوتی، بدون ایجاد تحول در مناسبات مالکیت و مناسبات تولیدی، طبق قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، و تغییر بنیادی در سطح اجتماعی جامعه ایران، انقلاب فرهنگی واقعی امکان پذیر نخواهد بود، نیازی نمی بینیم.

اما درباره مسئله مورد نظر این مقال، اجرای صحیح انقلاب فرهنگی و بطور مشخص مسئله تعطیل دانشگاهها، که به یکراز حادترین مسائل انقلابی ما مبدل گشته، باید یکوئیم که باید همه عواقب این کار را از حلالی بیرونی دید و یا علم به ایجاد مسئله تصمیم گرفت و عمل کرد. تعطیل دانشگاهها حداقل به آمدهای زیر را خواهد داشت:

- ۱- بسیاری از کسانی که امکان مالی دارند، (یعنی طبقات مرفه)، خواهند کوشید فرزندان خود را برای تحصیل به کشورهای خارجی بفرستند و در مقابل، فرزندان کسانی که امکان چنین کاری را ندارند، (یعنی طبقات پستین و پائین تر جامعه) از امکان تحصیل محروم خواهند ماند، یعنی ما در حالیکه برای نجات از فرهنگ فاسد استعماری، تصمیم به اجرای انقلاب فرهنگی گرفته ایم، عملاً

چه نیروئی مانع تأمین امنیت قضائی است؟

تأمین امنیت قضائی، امروز بصورت یکی از حاد ترین مسائل انقلاب ایران در دوران گذار و سازندگی درآمده است. فقدان امنیت قضائی بحق همه راه از کوچ و بازار، تگران ساخته است. حقیقتاً جامعه ای که در آن امنیت قضائی وجود نداشته باشد، دواق نخواهد آورد و برتردید منطقی نخواهد شد.

فقدان امنیت قضائی، یکی از مهمترین عوامل سقوط نظام شاهنشاهی بود. در داخل این نظام استبدادی، نه تنها مردم عادی، بلکه حتی ثروتمندان و صاحبان نفوذ هم امنیت قضائی نداشتند. کافی بودوا الحاضرتی، والا گهبری، چشم طمشی به تکرک سوداوری یا زمین حاصلخیزی بیفتد، تا چرخ تمام قوانین کشور برای تأمین خواست او در عکس جهت حرکت درآید. از امنیت سیاسی، اخلاقی و حیثیتی در آن نظام چنینی، که مخالفان رژیم را در خیابانها به آتش میزدند و سیامک تهمت جاسوسی میزدند و روحانین مبارزان را سرستی چون اسام حینی و آیت الله طالقانی را به زندان و تبعیدی فرستادند، سختی نیکوئیم.

رژیم شاهنشاهی بدون سلب امنیت قضائی از جامعه نمیتوانست به حیات خود ادامه دهد، زیرا در مردم ریشه ای نداشت و اعمال زور (نه رعایت قانون) یگانه وسیله بقای آن بود. حکومت قانونی (حتی قانونیکه همان مجلس فرمایشی وضع میکرد) دست و پاها خندان جلیل سلطنت و وابستگان بدمبار تنگین پهلوی را در غارت و دزدی میبست. سلب امنیت قضائی، بهترین وسیله این غارت و دزدی بود.

جمهوری اسلامی ایران، با آن سرشت مردمی و پایگاه گسترده اجتماعی خویش، نیازی به محدود کردن امنیت قضائی توده های مردم ندارد. اما می بینیم که در آن، با کمال تاسف، فقدان امنیت قضائی بدست احساس میشود و فکر همه را نیز بخود مشغول کرده است.

بعضی بپری سرعت در راه ترقی علم و صنعت به پیش میرود. آنچه ما باید از فرهنگ خود بزدانیم فرهنگ استعماری، طاغوت زدی، فساد، روحيه سود پرستی و وابستگی است. اجرای این تدابیر باید بصورتی باشد که در راسع اوقات کشور ما را به درجه خود کشائی، چه از لحاظ تولید و چه از لحاظ کادر و تکنولوژی برساند. باید برای اجرای هرچه سریعتر و هرچه عمیقتر انقلاب فرهنگی راههای معقول و انقلابی تری پیدا کرد.

جامعه بشری سرعت در راه ترقی علم و صنعت به پیش میرود. آنچه ما باید از فرهنگ خود بزدانیم فرهنگ استعماری، طاغوت زدی، فساد، روحيه سود پرستی و وابستگی است. اجرای این تدابیر باید بصورتی باشد که در راسع اوقات کشور ما را به درجه خود کشائی، چه از لحاظ تولید و چه از لحاظ کادر و تکنولوژی برساند. باید برای اجرای هرچه سریعتر و هرچه عمیقتر انقلاب فرهنگی راههای معقول و انقلابی تری پیدا کرد.

بسیاری از کسانی که امکان مالی دارند، (یعنی طبقات مرفه)، خواهند کوشید فرزندان خود را برای تحصیل به کشورهای خارجی بفرستند و در مقابل، فرزندان کسانی که امکان چنین کاری را ندارند، (یعنی طبقات پستین و پائین تر جامعه) از امکان تحصیل محروم خواهند ماند، یعنی ما در حالیکه برای نجات از فرهنگ فاسد استعماری، تصمیم به اجرای انقلاب فرهنگی گرفته ایم، عملاً

سختن از هواداران حزب توده ایران در بخش بندر دیلم، به اسامی استیلال حینی، علی صدیق و تحت الله هشتمی به جرم «توقف در محل اختفای نشریات یک سازمان سیاسی دیگر؛ توسط سپاه پاسداران این منطقه دستگیر شدند!»

بر اساس اطلاع رسیده، افراد سپاه پاسداران در چند قدمی دو دانش آموز هوادار حزب توده ایران، تعدادی تشریه دکاره از زیر خاک بیرون می آورند، و ظاهراً چون دودانش آموز مزبور از سایر کسانی که از آن نقطه رفت و آمد می کردند، به محل مزبور نزدیک تر بودند (!) مدعی میشوند که این نشریات به دو دانش آموز هوادار حزب توده ایران تعلق دارد. علیرغم تذکر دانش آموزان مبنی بر اینکه آن ها هوادار حزب توده ایران هستند و ارتباطی با نشریات مذکور ندارند، افراد سپاه آن ها را به منظور بردن به سپاه دستگیر می کنند. در این موقع یکی دیگر از هواداران حزب توده ایران، که در محل حضور داشته است، به این عمل اعتراض می کند، که او را نیز دستگیر و روانه زندان می کنند!

به دنبال این ماجرا، مسئولین حزبی در منطقه، به منظور رفع سوء تفاهم و اعلام عدم ارتباط دستگیرشدگان با سازمانی که نشریات بدست آمده متعلق به آن است، به سپاه پاسداران مراجعه کردند. لیکن مسئولین سپاه پاسداران بندر دیلم نه تنها به توضیح آن ها توجه نکردند بلکه با دستور اعلامیه ای در سطح شهر، علاوه بر نسبت دادن تهمت های ناروا به حزب توده ایران، کوشیدند تا رفقای ما را عناصر مجرم جلوه دهند. ما ضمن اعتراض به این عمل، از دادستانی انقلاب بوشهر می طلبیم که هر چه سریعتر به این عمل غیرقانونی رسیدگی کند و دستگیرشدگان را آزاد سازد.

برای مقابله با تجاوز نظامی امریکا، تمام خلق باید از نظر نظامی مجهز شود

دستگیری سه توده های دربندر دیلم بعلت کشف نشریات يك سازمان سياسي ديگر!

این مقال، درباره مسئله مورد نظر این مقال، اجرای صحیح انقلاب فرهنگی و بطور مشخص مسئله تعطیل دانشگاهها، که به یکراز حادترین مسائل انقلابی ما مبدل گشته، باید یکوئیم که باید همه عواقب این کار را از حلالی بیرونی دید و یا علم به ایجاد مسئله تصمیم گرفت و عمل کرد. تعطیل دانشگاهها حداقل به آمدهای زیر را خواهد داشت:

- ۱- بسیاری از کسانی که امکان مالی دارند، (یعنی طبقات مرفه)، خواهند کوشید فرزندان خود را برای تحصیل به کشورهای خارجی بفرستند و در مقابل، فرزندان کسانی که امکان چنین کاری را ندارند، (یعنی طبقات پستین و پائین تر جامعه) از امکان تحصیل محروم خواهند ماند، یعنی ما در حالیکه برای نجات از فرهنگ فاسد استعماری، تصمیم به اجرای انقلاب فرهنگی گرفته ایم، عملاً

برای مقابله با تجاوز نظامی امریکا، تمام خلق باید از نظر نظامی مجهز شود

